

TERMS OF THE PAPER.

A single copy 2 shillings a year. Mail subscribers, free of postage, 4 shillings — TO BE PAID IN ADVANCE. If payment is delayed beyond the first quarter, 6 pence extra; if beyond the second, or July 1st, 1 shilling. To Native Agents, who will send ADVANCE PAY for 5 copies, we will send the 6th gratis, and at the rate for any number of copies.

Advertisements inserted for 3 shillings a square; less than a square 2 shillings. At this rate each will appear twice, if the advertiser so requests.

All notices of deaths and marriages will be chargeable as advertisements.

Communications must be post paid to receive attention. The following persons will act as Agents for the Star.

JAFENA — THE MISSIONARIES.

POINT DE MILLO, Mr. J. WHITE.

CATTAVELLY.

TRINCOMALIE — Rev. E. J. ROBINSON.

COLOMBO — MESSRS. P. B. FERNANDEZ & SONS.

KANDY — M. L. LAWTON.

TRANQUEBAR — Mr. JEDDIDIAH ADAMS.

BATTICALOE — Rev. J. GILLINGS.

MADURA — Rev. C. P. MUZZY.

ISLE OF FRANCE — Mr. GEORGE COR.

கோப்பாயிற்கோவிலு.

பின்ன எங்கே ஓடி எளிதென்கலம். உத்திரசன ன்னையோ; சாமராதேயி ன்னையோ; விரக கர் முதலான தேவிகள ன்னையோ; அவர்கள ன்னையோகிறவர்களே எளிதே நெடுபுக்கு என் னையெடுகிறப்போலாம். பின்னக்குவனையாட்டு சண்டெலிக்குப் பிராணவஸ்தையென்றபொல, அவர்களுக்குப் பூசை, தேவாரம், தேர்திருவிழா, கோட்டுமுத்து, அபிஷேகம், வைபவத்தியம், பட் டைச்சாறும், வடை, பாயசம், பழமானம், மோ தம், அப்பம், சாந்தசுவாது, சந்தனகுந்தகமப கத்துவர்கள். ஆனால், உங்களுக்கே அங்கலே போய்டால், இங்கலே நாபாட்டம். மெய்தேவா குமிய கோவாலின் கோபகச்சினியும், அவர் அனுப்பிய சங்கரதாதுனுடைய அகோர பட்டய மும் உங்கலையும், உங்கள் குடும்பத்தையும் முடுகு வையாமல் பட்சிக்கின்றன. இனி எங்கேபோய் கள். தவலியே நெடுப்புப்பற்றி எளிதே ஒருவன் அத்தை அவிக்குவோருட்டு, தன்னார் எங்கே மென்கியெய்க்கே, சரியைக்கேயென்று ஆவலோடு தேய்தோடித் தன்னாரிலுவிழ்த்து முழுகிறப்போல, ஜயமா! நான் அழிகிறேன், என்மனையெடுகிறேன், மென்கள் அழித்தார்கள், இன்னுசனம் அழிகின்றன வன்றது அகையாட்டிட்டு, கோளநளையெடுத்து அய லுதமகிய யேகோவாலின் பாத்தத்தன்னை ஒடு க்கள். அங்கே போகின்றவர்கள் துழித்துக் கொள் கள். சருவல்லவரை உங்கள் மறைவிலும், புக லிடம், தஞ்சம், கோட்டை, அரண்னென்று பற்றித் தோள்கள்கள். அவர் உங்கலையும் பெருவாரிக்குத் தப்புவப்பார். அவர் தமது சிறகுகளில் உங்கலை குலுவார். இராத்திரிகாலத்தின் பயங்கரத்தையும், பகலிற்முற்றும் அழிக்கும், அந்தகாரத்திலுலாவும் கோதாரிலியாதிக்கும், மத்தியானத்தில் நாசப்படுத்தும் சங்கராத்தத்தும் பயப்பாடம் இருப்பின்கள். நெடுவாறையும் உன் கூடாரத்தை அணுகாது. உன் வடிசை எல்லாவற்றிலும் உன்னைப் பாதுகாக்கும் படி அவர் தமது தார்களுக்குத் சட்டவையாட்டிட்டு, (க. சங்கதம். க.) உங்கள் ஆபத்தைக்குறித்து அனுதாபப்பட்டு, சங்காரத்தையெடுத்துத் தூதனை நோக்கி, இனிப்போதும், கையையெடுத்து எப்பார். அந்தநாளை உங்களுக்கு மகா இன்பமானாநாளாகும். மன்றலவாக, நான் வகுத்தக்கண்ட இன்னும் ஒரு பதறியார் இவ்விடத்திற்குக்கிறார்கள். அவர்களோடும் எனக்கு ஒரு உல்லையெடுத்து. அவர்கள், கிறிஸ்து வேதவையெடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற இவ்விடத்திற்கு வந்தவரை உடையவலந்து மெய்யான தேவனென்று சொல்லவேணும். மேய்மீக மனுஷிக தன்மையையுடையவாராய்ச் சரு வையாக இரட்சகரென வந்தே சேசுவே யெய்யான சர்துருவாய் இருக்கவேண்டுமென்பதற்குச் சந்தேக மில்லையென்று வார்த்தைமாந்திரத்திலே சொ ல்லியும், தாங்கள் அந்தச் சமயாசார ஒழுங்கிலே நிலையாகும், சாதாரண விசுவாசப் பிரமானத் தைத் தழுவாமலும் காலத்துக்குக்கே கோலமாய் நடக்கிறார்கள். அவருடைய சேர்க்கைகளையும் இவ் விடத்திலுள்ள உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறதா வது, உங்கள் விசுவாசத்திற்கும் தேவதாரையிருந்து பதாசகரான அவர்கள் விசுவாசத்திற்கும் விகற் படுமென்று? நீங்கள் உங்கள் மனச்சாட்சி சொல் ளுகிறபடி கிறிஸ்து சமயமே மெய்மனர்க்கமென்று

மனுஷர் முன் அறிக்கையாட்டு, அதின் உட்பொரு ளையுள்ள கிறிஸ்துவே பாலிகளான எங்களுக்குத் தஞ்சம், அவர் சரணே கத்தியானத்தே, விண்ணாய்ச் கழித்த உங்கன் வாணஞ்சகாய் பரவாயி த்து, ஏகவஸ்தவாகிய யேகோவாலிற்காய்ப் பிரதி ஷ்டை பண்ணப்பட்ட இவ்வாலயத்திற்கு இஷ்ட மாய் வந்து இரட்சிப்பைப் பெருவிட்டால், நோவா லின் பேரேம உருவாவதற்கு உறுப்பாயும் கருவியாயு முள்ள ஒவ்வொரு வஸ்துக்களையும் ஆயத்தக்கவா யும் கையாடி, தாங்களுக் தட்டிக்கொட்ட, எஞ்சு கப்பறிகள், ஏற்ற இறக்க, வெட்டிக்கட்ட, நயம், வருங்கலாம் உடன் வேலக்காராயிருக்கும், தே வன் நோவாவைக்கொண்டு பேசுவதற்கு சீவசன த்தை நீங்கித்தது தள்ளிவிட்டதினால் அதிஷ்ட க்ஷணாய்ச் சருவலோக சலப்பிரவாகத்தினாலே தா ங்களும் ஏகமாய் அழிந்துபோயினர். அதுபோல நீங்குதல் கட்டினவர்களையுஞ் செங்கல்லு விற்க வர்களாயும் இன்னும் பண உதவி சீர உதவி சே யுட அல்லும்பகலும் போகவும் வரவும் பார்த்துப் பார்த்துத் திரிந்துவரவளாயிருந்தாலுமென்று, அந் தச் சனங்களுடைய முடிவுக்கே நீங்கலும் பார்த்தி ராயினர். அப்படியான ஒரு அழிவை நீங்கள் உங்கள்மேல் வருவித்துக்கொள்வது சரியா? தே வன் சதாநாலமும் கண்களையாயிருப்பாரென்று உங்களைத் தேற்றித்தோளின் வேண்டாம். அவர் எரிச்சலுள்ளதேவன், பபிவாங்குகிறவர், தம்மைப் பரிசாகமென்கின்றவாட்டார். ஆதலார் பிரியமா னாரோடு, நீங்கள் உங்கள் ஆன்ம இரட்சகமைய விருப்பினால், வாய்போகிற கோபத்திற்குத் தப்பித் தோள்களும்படி, கோவாலும் அவன் சமூகாரமும், தங்கன் வித்திய தேச இரட்சகமைய விருப்பச் சல த்தில் மிதந்த யேறாக்குட்பட்டதுபோல நீங்கள் உங்கள் நிதிநிய ஆதரவையெல்லவரும்பி நிலத்தில் உயர்ந்த ஆலயத்திற்குள்ளாக, இரட்சிக்கப்படும்படி என்னென்னவேண்டுமென்று ஒலமிட்டு, வீடுவேகையி ன் அதற்குள்ளே அகப்பட்டிக்கொண்டவன் எப் போடியு தப்பியோடுவேனென்று அதற்கேற்ற உபா யத்தேடிக்க கண்டுபிடித்தார்போல அடைக்கலம் புகழ்கள். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், மேற்கு றித்த சனங்களுடைய முடிவு உங்களுக்குப் வரு மென்றுதகு ஜயமில்லவ. அவர்கள் தம்மண்ட திருப்பத்தக்கதாய் நோவாவைக்கொண்டு, நயம், வருக்காலம் கூறுவதற்கார்.

இப்போ சலவேசுவாமியத் தமது சித்தத்தை உங் களுக்கு வேளியப்படுத்தும்படியாக எத்தனை வருடம் துறக்கப்பட்டுருந்ததோ தெரியாது. எவ்வளவாய் எதிர்ப்பாதுமையாயிருப்பாரோ தெரியாது. ஆதலா ய் பிரியமானவர்களே, உங்கள் கையாணும்படி நா லாணும் உங்களுக்கு இடமில் வரப்பண்ணினால் அவைகளைத் துறக்கேற்றிவிடுங்கள். உங்கள் கண்கள் உங்களுக்கு இடமில்வரப்பண்ணினால் அதைத் தோண்டி ஏறிவிடுங்கள். இரண்டுகை கோளம், கால்கோளம், கண்களோடும் நித்திய அக்கிரியித் தள்ளப்படுவதிலும், சப்பாணியாய், ஊ ணும், ஒற்றைக்கண்ணணும், நித்தியசுவனாரிப் பிர வேசிப்பதே உனக்கு நலம். மத்தேயு 10. அதி: ௮. வசனம். இத்துவிதானத்திலே பத்தக்கோடிக்கு நேரப்பட்டு குடசெய்யவிரும்பும் புறச்சாரியார் உங் களை ஆளவருவது தோஷபேசுமென்றும், சர்துவ ிக்கலில் சில அருமையான சரித்திரங்கள் இவை யென்றற் சொன்னார். நாலாம் வகுப்பாருடனும் ஒரு கவ்வையுடனென்று சொல்லி அவர்கள் ஆ டெனில் கிறிஸ்துவர்களென்றும், சங்கையோடு வரப்பிறார் ஐய் தமது பிரச்சுத்தின் முடிவையா யில் எச்சரித்த விதமாய் அவர்களையும் எச்சரித்து இப்படித்தமது விஸ்தரிப்பை முடித்தார்.

சங். ஸ்போல்டுங்ஐயருடைய விஸ்தரிப்பு.

இங்கு ஐயர் எழும்பியு. பூரணர் வைத்த ஆல மைய இறுக்கி, சருவம் பிரயம் என்றசொல்லும் சைவகோ, சொல்லவல்லியல்லாமல், பிரமத்திற் தங்கன்க் பிரதிஷ்டை பண்ணியவரால் எங்கே, வணக்கமென்கே? பிரயம் ஒன்று என்ற பிரக்களாகிச் சத்தி, சிவம், திரிபுத்திசன், பஞ்சகர்த்தாக்கள், நவசத்திகள், அறுபத்தமுவர், முப்பத்து முக்கோடி வேளர்களாகிய இவ் விஸ்தரம் பெரியவருக்கு உட லுள் ஏகவேலவாலும் அகோரவலவோ; அகோரெ ன்பிரக்களானால் அவர்கள் வேலவல்ல. எல்லாம் வல்லதன்மை பரிபூரணம் முதலிய தேவலட்சண

முடைய ஒரேவஸ்துவே தேவனென்பது பலரறி தெளிவு. இவர்களேல்லாரும் மத்தியஸ்தர்களை ன்பிரக்களோ? அதுவும் இவ்வாறு. மத்தியஸ்தத் திற்கு ஒருவர் வேண்டுமே, அதுவே எங்கன் சருத்தி திக்கு உடன்பாடு. பலரென்றுல் ஒருத்தருடைய திறமை போதாதென்றுகின்றது. போதாததன் மையோடு கூடிய ஒருவர் மத்தியஸ்தமும் அபூரணம். அத்தைப் பூரணமாகக், நாலு அம்சம் கூடி ஒன்று தல்போல, மேற்குறித்த பற்பல தேவர்களையுடைய பலரும் ஒன்றிக்கவேண்டுமென்றுகிறது, அதினி மித்தந்தாலு எல்லாத்தேவர்களையுடைய அத்தியித் துக் கோவில்களைக்கட்டி, விழவு பூசைமுதலியாட் த்தி விணும் உங்கள் பேருருவச் செலவிற்குநீர்கள் என்று இவ்விடமாய் நியாயம் சாதிப்பதில் பின்பு, கோடியார் அமலேக்கியர் தங்கள் கூடாரத்தில் ஏறு க்கண்டதும், இவர்களைக் கேலிப்பதற்கு ஒரடைய யானாகக்கி கீதேவானுக்குச் சுட்டப்பட்டதமா கிய வர்க்கோதமை அப்பத்தகு, சங். பூர்ஜயரை எப்பிட்டு, இத்த ஐயர் விழ்த்துதலாம் காங்கேயன் னுறையென்றும் அந்நோம் உண்பேட்ட க்குதரால் இன்னும் அமரவல்லையென்றும் பேசினார். ஐயா தேவஜயர் பேசியவற்றில் ஒரு விசேஷத்தை நான் இங்கனம் சொல்லாதொழிவது நியாயமல்ல, அதாவது இங்குள்ளார் ஏறக்குறைய முப்பது வருட் தத்திரமே இவ்விடத்தில் வாந்துசென்றிருக்கிறார் கள். அக்காலத்தில் அக்கக்கூடம் இவ்வ. எங் கன் னாவார்களுக்குத் தங்கள் வேளபாத்தக்கணை த்தெளிவிக்கும்படியாய் இக்காலத்தில் பதித்தத்தருக் தன்மே பத்தக்கங்களுக்குப் பிரதியாக, பணத்திற் கித்தனை சட்டமென்றபொருத்தி உவாத்திமானாகக் கேட்கவே இழுத்தவருத்துத் தங்கள் குதிமைக் கழித்தி லே உட்படிக்க கலகலவென்று ஆரம்பிக்க அடைக்கூர் திரிந்து பத்திரசொல்லிவருவார்களாம். சிலவேளை வயல் வெளிகளிலே அரிவாட்டுகிறவர்களையும், தோட்டங்களிலே கொழுந்துகிறவர்களையும் சந் தித்து இவ் விவாத்திறைக்கிறுக்க கோட்டுத்துப் பத்திரசொல்லிவருவது மந்திரமல்ல, பொழுதுபட்ட டிலும் விழ்த்திவருவது மந்திரமும் முடியும். கோப் பாய் உடையார் வீட்டிலும் ஒருநாள் தங்கிவிட்டா ர்களாம். ஆக; இவ்விதவசனங்களைக்கேட்டுப் போடியு, அமித்தனைப் பாணம்பண்ணண்டுபோ லேயிருந்தே. அதுவும் ஒருசாலம் இப்போ யார் பானத்தைப்பார்த்து, என்னசொல்லிவர்கள்? பா திரிமார் வயிவளர்க்கவங்குங்கள் என்போடியோ? தேவன் பிழைப்பொறுப்பானாக. அதிதம் அநிகமய் எதிர்த்தகொண்டிருந்தால், யந்திரசால முகாந்திர காரக்கு அனுப்பாயிருக்கும். ஐயாவே கடைசியில் நான் இங்குமையான்குத் துறித்து என்னசொல்ல? சொல்லப் பல பல மகத்தான காரிய அமைதிகள் என். இருதயத்திலுமுண்டு, யாழ்ப்பாணம் முழுவதிலுமுண்டு. ஆனால் இங்கோம் பத்திரம் இடங்கோ டாதுபோகாணுகின்றது. காலமும் இடமுங்வாய் த்தவேளை கரித்தருக்குச் சித்தயான்கு காட்ட வேண்டும். இப்படிக்கு, கண்காணியி, தகாடுஉண்டு பத்திரம். ரூ. வ. கண்டிக்குடி.

பதினென்றரை வயதுள்ள ஒரு பொடியன். இடி முழக்கத்தைக் கேட்டபோடியு பங்கு எழுதிவை த்த சுருத்தியைப்பாணவன்

இடிமுழக்கத்திற்கு நாம் பயங்கோமையானால், பின்னம் பதினென்றரை பொடியன்முழக்கமும், பார் த்தனை பதியத்தக்கதாய் பாரீரிடம் மின்னல் க ண்டுச்சேரித்து, தத்தனாந்து நிற்கும் பானியலுணுகு, சருவல்லையையுச் சருவாணமுமுள்ள சிறுநுக ராகிய கடவுளையுடைய பயங்கரமான நீராச்சனைத் தமுள்ளின்றும்பொடியு எங்கள் சிந்தனை எவ்வித மாயிருக்குமென்று நாம் தியானிக்கப்படு. தெண்டி க்கவேண்டியது. அங்கே எரித்தும் பிரகாசித் திறமான கோடபோகே தேவதூதர்கள் தாரத்தி லே சிறுநு சருவல்லையையுச் சருவாணமுமுள்ள அதிபதி வருகிறாரென்று கூறி எககாளம் தோளி ப்பார்கள். அங்கே அந் தத்தியானைவர் அத்தித் தனாலும் பதினென்றரைவருக்கில் பிரகாசமுள்ள அக் கினி இரத்திலேயே யாவரும் அஞ்சப்படிக்கவருவர், மரித்தவர்களே, எழும்பி நியாபத்திப்புக வாரும் க்களென்று உரைத் தத்தக்கடனே பூமியெங்குந் கூடுவோர்.

ஆ! பாலியே, நீ இடிமுழக்கத்துக்கு அஞ்சவாயெ யானால், அந்தவேளையில் உன்னுணர்ச்சி எப்படி

தமென்று நினை. அன்னோம் உனது உலக வகணப்பற்றித் தியானிக்க எண்ணியிருக்கிறீர். ஆனாலும் பயப்படுகிறார்கள். மத்திரச் சகலவருக்கும் இதைச் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் மனவருக்கும் அந்தச் சிங்கங்களுக்குத் துள்ளி கிறிஸ்துநாதர் உங்களுக்கு வாசிக்கத் தீர்ப் கேட்கவேண்டுமென்பதை நினைவுகூருங்கள். சகலத்தையும் காண்கிற கண்ணின் மேல் கம்பப்பட்டுக்குத்தென்று அறிமுகங்கள். கிறிஸ்து உங்களுடைய அந்தரங்க நெய்க்கைகளான மாமல்ல, உங்களை உள்நிர்ந்தியிப்பவனையும் அறிக்கிறார். ஆ! பாலியே, நீ அந்த நீதியதிபதிக்கு விரிந்த. அவர் உன்னைப்பார்த்துச் சமீபத்தில் வனே, அப்பறம் போ என்று சொல்லும் தீர்ப்பை நீ கேட்கும்போழுது உன்னுடைய என்ன எப்படியிருக்கும். அல்லலானாலும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, வா என்று சொல்லப்படுகிற தீர்ப்பை உன்னைக்குத் சந்தோஷமும் மனமையும் பணவென்று நினைத்து, உன் பாவவழிகளை நீதிநிறுப்ப. அப்படி நீ திருப்பாதிருக்கில், ஆட்டப்பாணவார் ஆறும் முத்திரைகளுக்குத் திறக்கும் முது, மலையகளை துள்ளுகளை என்னவன மறைத்த கொள்ளுகளை என்று கூப்பிடுவார். ஒருவேளை பாராது ஒய்வாகவன அநாசரிக்கக் கூடியதாகும், உடலுடைய நிராசனத்தைக்குமுன் அக்கப்பட்டப் பாத்திரையிருக்கிறேனோ என்பதை அறிவின. உன் தவறானதைப் பாவச்சுமைகளை நீ இப்போதானே மறைத்தாலும்க்கப்பட்டுயன்ற நினைத்துக்கொள். ஆனாலும், நீச் செய்வே சகலத்தையும் காண்கிற கடவுளுக்குத் தீர்க்கொள்வனவேனென்று எண்ணனை. நீ ஒரு நூலுமே தப்பாட்டாய். ஆசீர்வதிக்கப்பட்டுவான், வானுக்களென்று தீர்மானனைதப் பெறும் வருட்டாய் நாம் மரித்து அருளுடை நிராசனத்த முன்பாக நிற்கக்கூடியவர்களாய் இருக்கும்படித் கடவுள் அருள்செய்வாராக, ஆமன்.

உதயதாரகை.

சு.அ.அ.உ. (நா). சித்திரை மீ. அ. ச. உ.

பனங்கிழங்குமா.

தன்இங்கிலாந்தும், பிரதானமாய் யாழ்ப்பாணமும் இங்கிலாந்து சனங்களுக்கு, அநேக வருடங்களாகப் பனங்கிழங்குக் பிரதான சாப்பாடுகிறது, அதிற் சிறப்பான முறையுடன் பனங்கிழங்கு வளக்கலாமென்றும் அவர்கள் என்னும் அறியாமலிருந்து போய் ஆச்சரியம். ராயவைத்திடித்து எழுப்பலாமலிவ்வளவு காரையுதவாய் எங்கடையுமென்று, உலகிலில், இப்போதும் ஐயர் இன்றைக்கு ஏறத்தவளம் ஒருவருக்கு முன் பண்ணின் யோசனை காரியத்தவலிற் சிறப்பிக்கும்.

முங்கிழங்குத் தலைக்கிறதற்குப் போதுமான குறும் ஒலிவந்து திருகை இல்லாததினால் உலகிலே பட்டிபெத்து மாவெரிப்பது சற்றுப் பிரயாசம் வாய் இருக்கிறது. எழுப்பலாமலிவ்வளவு காரையுதவாய் எங்கடையுமென்று, உலகிலில், இப்போதும் ஐயர் இன்றைக்கு ஏறத்தவளம் ஒருவருக்கு முன் பண்ணின் யோசனை காரியத்தவலிற் சிறப்பிக்கும்.

பனங்கிழங்குத் தலைக்கிறதற்குப் போதுமான குறும் ஒலிவந்து திருகை இல்லாததினால் உலகிலே பட்டிபெத்து மாவெரிப்பது சற்றுப் பிரயாசம் வாய் இருக்கிறது. எழுப்பலாமலிவ்வளவு காரையுதவாய் எங்கடையுமென்று, உலகிலில், இப்போதும் ஐயர் இன்றைக்கு ஏறத்தவளம் ஒருவருக்கு முன் பண்ணின் யோசனை காரியத்தவலிற் சிறப்பிக்கும்.

நிலை சாப்பாட்டுக்குத்தான் உருதியான மாலிருக்கு தென்றும், தேன்னிந்தியாவிலும் இலங்கைத் தீவு மூன்று சனங்கள் இன்னும் அறியாமல் மூவாயிரம் வருடக்காலமாக இவர்கள் கறாலோடு கிழங்கைத் தின்றவருத்து என்ன காரணத்திலே?

தென்சமுத்திரத்திலுள்ள ஒரு சபையின் வர்த்தனை.

தென் சமுத்திரத்தில் சாங்கிலிச் சன்று பேர் பெற்ற தீவுகளில் மலங்காய் என்று ஒரு சிறு தீவு இருக்கின்றது. அது மலகாய் சமயுமிக்கரும் உள்ள சமுத்திரமான இடம். இத்தற்பத்தினேயு வருஷத்துக்கு முன்னமே அத்தீவார் அஞ்ஞானிகளாய் வேலுக்களில் மரப் பதைகளாய் இருந்தார்கள். அவர்கள் பாவைக்கு எழுத்திலே. ஜோனானை, தச்சுவேலா, கொல்லவேலா, நெசுவேலா முதலான தோழர்களும் அவர்களுக்குள்ளே இருந்திலே. மீன்களும், காட்டுப் பன்றிகளும், காட்டுக்கோரை கிழங்குகளும், அவர்களுக்கு ஆகார மாயிருந்தன. அவர்கள் மத்தின் கோபுர்களாய் கூப்பாட்டி சிறு குச்சிகளில் குடியிருந்தார்கள்.

கூடாகரும் வருஷத்தில் அமேரிக்காவிலிருந்து ஒரு போதகர் அவ்விடத்துக்குப்போய் அவர்கள் பாவையுடைய கருத்தின்கொண்டு கலிசேஷத்தை அவர்களுக்குள்ளே அறிவிக்கத் தொடங்கினார். கர்த்தவருடைய கை அவருடைய கூட இருந்ததினால் அந்தச் சனங்களுடைய தேகத்திலே அந்தக் காரியங்களிலும் ஆத்தமாயிருந்த அந்தக் காரியங்களிலும் மிகுந்தமாயுதல் உண்டாயிற்று. எப்படியெனில், அந்தச் சனங்கள் கலிசேஷ போதனையைக் கருத்தாய்க்கேட்டு ஏற்றுக்கொண்டதின் பின்பு தங்கள் மருட்டுத்தனத்தையும் சோம்பலையும் தவிர்த்து பழியைக் கிணத்தப் பயிரிடும் தச்சுவேலா முதலான பல தோழர்களைச் செய்யவும் விருப்ப மாய்க் கற்றுக்கொண்டார்கள். இப்படி அவர்கள் சாக்கிரதையாய் உழைத்து வருகிறதினால் தங்களுக்கு தேவையாய் அன்னவனிலும் முதலாளிகளாக வளச் சம்பூரணமாய் பெற்றிருக்கிறதல்லாமல், தானிலும் கிழங்கு முதலானவைகளை அவ்விடத்தில் பிறைகிற கம்பற்காரருக்குத் மற்றவர்களுக்குத் திறந்து நல்ல ஆதாரம் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள்.

அவர்களில் அனேகர் கிறிஸ்துமார் கிறிஸ்திலே பிரவேசித்ததுதல் பல இடங்களிலும் கோவில்களையும் பள்ளிக்கூடங்களையும் கட்டினதல்லாமல் தங்களுக்குக் கோத்திரமான வீடுகளையும் கட்டி இருக்கிறார்கள். இக்காலத்தில் அவர்கள் தங்கள் போதகருக்கு உபதேசமார் உதவித்திருக்கும் செலவுக்கு வேண்டியபொருளைக் கொடுத்திருக்கிற மல்லமாரம் தங்களைச் சூழ இருக்கிற சனங்களுக்குச் கலிசேஷத்தைப் பிரதித்தாக்குவதற்காகப் பொருள்சகாயம் செய்தும் வருகிறார்கள். பிரதான விதானத்தில் அவர்கள் கட்டியிருந்த கோவிலில் சனங்களுக்கு இடம் பெற்றுத்திருக்க அதை வித்தாரமாய் எழுப்பித் தந்ததாகப் போன வருஷத்தில் நேம். சூயஸ் வரையும் சாக்கிரதையாய்ச் சேகரித்து இப்பொழுது அந்த வேலையை நடத்திவருகிறார்கள். இப்படிப் பிரதான விதானத்தில் இருக்கிற சனங்கள் மார்த்திரமல்ல, அதைச் சேர்ந்த சுற்றுச்சீராமங்களில் இருக்கிற சனங்களும் உதாரணமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடியிருப்பு மலகக்குள்ளான சமயுமியில் இருக்கின்றது. அது கோவிலுக்குச் சற்றே தூரமாயிருக்கிறதினால் அங்கே ஆறாக்கெடுத்துப் போய் வருகிற தவருக்கெடுத்துக் கொண்டு, தங்கள் குடியிருப்பில் ஒரு கோவிலை கட்டுவதற்காக இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு அதிகமாய்ச் சேகரித்துக் கொடுத்தார்கள். இப்படித் தங்களை ஆறாக்கெடுதல் கோவிலை கட்டும்படி பொருள் கொடுக்கையில் தங்களுக்குத் தங்கள் பின்னவர்களுக்கு நல்லறிவைப் படிப்பிக்கிறவர்கள் துறையுபாத்தபடி அவர்கள் செலவுக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கிறதல்லாமல், தங்களுக்குள்ளே தள்ளிப்போன விருத்தாப்பியர் அக்கவீனர் முதலான எளியவர்களுக்கு அன்னவனிலிருந்தும் கொடுத்து ஆதரித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பிரதான வீடுகளில் கோவில்களைக் கட்டினதல்லாமல் அவரவர் வீடுகளில் கூடிச் சேர்ப்பபண்ணுகிறதற்கு இடம் போதாதென்றகொண்டு அந்தச் சிறுதீவுகளில் சில சேபரிகேளையும் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

பாருங்கள், பத்தப்பதினால்து வருஷத்துக்குள்ளே அத்தீவார் அஞ்ஞானமாய் காரிருளாய் முட்டப்பட்டவர்களாய் இகம்பட்டவர்களாய் இருந்தார்கள். அந்த இருள் கலிசேஷத்தின் ஒளிக் குறும்பில்லாமல் பின்வாங்கிப்போயினார். முன் இகம்பட்டவர்கள் இப்பொழுது புகழ்பெட்டவர்களாய் வருகிறார்கள். யாருமில் அவர்களைப் பின்பற்றும்படி அவர்கள் நல்ல மார்த்தியைக் காட்டுகிறார்கள்.

போதகர் முதலான தேவ ஊழிகளாரை அடைந்தோர் அவர்கள் மார்த்தியைப் பின்பற்றினால் அவர்களை அடைந்துகொள்வார்கள். கோவிலில் இல்லாதவர்கள் அவர்கள் செய்ததுபோலச் செய்தால் நேரத்தினாலே கோவிலைக் கட்டிக் கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் செய்ததுபோலக் கிறிஸ்துமார் மாலும் செய்தும்கூட இரட்சிப்பின் மார்த்தம் உலகமெங்கும் அதிச்சீகரிமாய்ப் பிரபலமாகப்பட்டுக் குமென்பது நீக்கியும்.

இதற்கு என்னும் கங்குள்ளே அநேகர் ஈங்குள்ள எளியவர்கள், மிகவும் ஒருக்கப்பட்டவர்களாய் இருக்கிறோம். எங்களால் என்னசெய்யக்கூடுமென்று சொல்லுவார்கள். அத்தீவார் பதினேழு வருஷத்துக்கு முன்னே எளியவர்களாய் இருக்கப்பட்டவர்களாய் இருந்ததல்லாமல், மகாபாவைகளாய் இருந்தார்கள் அல்லவா! அவர்கள் கலிசேஷத்தைக் கேட்டெடனே அதை உண்மையாய் ஏற்றுக்கொண்டு எல்லாரும் ஒருமைப்பட்டுத் தங்கள் பூமியைச் செப்பாண்டுப் பயிர்செய்து நிறைவான பலனை அனுபவிக்கிறதல்லாமல், அந்நிருளின் விபரமாய் செய்வதினாலும் அதிகத் துறாய் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்களே. அப்படியே நீங்கும் உன்னைச் சம்பல விட்டுச் கலிசேஷத்தை உண்மையாய் பெற்றுக்கொண்டு யாபாணுடைய கிறிஸ்துவத்து் தேடினால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் வாழ்வையுடையவர்களாகவீர்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

அமேரிக்காவில் போடலன் நகரில்த் தவறாகியும் கன். நீல்டென என்பவர் அந்தேசத்திலுள்ள குழுவேறிலுக்கும் பிரமாணத்தையும் அதிலுள்ளவரான பலபலன்களையும் குறித்து எழுதியிருக்கிறதாவது:

இரங்கப் பிரமாணநிருபஞ் சரியென்று பிறக்க அன்புத்தொறாம் ஆண்டு, அமெரிக்கம் இரண்டாம் தேதி அவ்விடத்துத் தேசாதிபதி சம்பந்தஞ்சொன்ன. செனாடோரான கோஞ்சுக்காலத்தின்கொண்டு இரங்கசியத்திலுள்ள கோஞ்சுக்குறையச் சலதவரணகளும் கிறிஸ்துமாயின. கிறிஸ்துவரணகளில் மார்த்திரமாய் அவர்கள் தங்க்கொண்டு பழக்கியவர்களுக்கு இரங்கியமாய் விற்றுவந்தார்கள். அவர்களுக்கு சிறிதாயுத்தத்திற்றள்ளாக காரிங்கொண்டின. இங்குக் கட்டெனநிருபத்தின் பிறப்பாது குழுவேறிச்சந்தடிக்குப்பமுண்டாகாததினால் போலித் தவறாமார் வேலையிருக்கவல்ல, சிறைச்சாலையில் மறியற்கார் அரங்காக்கம், துறையிலில் ஒருவர்க்கொன்று முதலியனையும்கூட இடமாயிற்று. இங்குக் கட்டெனக்குறும் எங்கள் பட்டினம் தவறானவர்களாய் கிறிஸ்துநிருத்தன. அவைகள் இப்பொழுது கிறிஸ்துபோனதால் உண்டானகிறதெனயோ அதிம். இங்குக் கட்டென பெலன்செனாடோரன்களையும்கூட போடலன் என்னும் பட்டினத்தில் காணுதவரணகளிருந்தன. இப்போ அதில் ஒரு தவறான யுமில்லை. இங்குக் கட்டெனக்குறும், அதற்குக்கேடு கவங்க்கொண்டு, அதை அறிக்கவங்க்கொண்டு, இவ்வாய் அப்படிச்செய்ய யாதொரு பிரமோத்தமாய் ண்ணத் துணியவருமில்லை. நாள் கிணக்கிறும் அன்புத்தினட்டமாரண்டு, சைதமார் முற்றத்திலில் இரங்கியமாயாகுதல் பாசியமாய்மாரகுதல் விதக்கூடிய யாதொரு தவறானவர்களும் போடலன் என்னும் பட்டினத்திலிராமல் எழுப்பப்போகவேண்டிய இடமாயிருக்கின்றன.

தேய்வச்செயல்.—கிறிஸ்துவர்களில் இரண்டாம் போனக் கோடுகிறதற்குப் பண்ணின துறையுடையையும்து அதனக்கூடியவராத் வித்தையும்கூட கனம்பொருத்திய பிறற்றிற் ஐயர் தாமுண்டாக்கின திருகெல்வெலி மச்சியோன் என்னும் புத்தத்திற்குண்ட விபரமாவது:

திருகெல்வெலியைச்சேர்ந்த குறிச்சிக்கு உபதேசியம் இரண்டாம் உபதேசியம் தவறானவர்களாய் போய், கிறிஸ்துமார்த்த உபதேசத்தைக் கற்றுக்கொண்டு ஒருத்தியிடனே அவ்விடத்தில் அஞ்ஞானகிறும் முறையுடையாய் நடத்துவதினாலும், அவனைத் தண்டித்துக் கட்டாயப்படுத்துமாய்க்குப் பிரதாபண்ணினார்கள். தவறானவர்களாய் இதை விளங்கி அவனைத் துறையவரையென்று கண்டு வழமையுடைய அனுபூத்து அடிப்படுத்து நன்னடத்தைக்குப் பணியுமாய் வாங்கிக்கொண்டு விட்டார்கள். அப்பொழுது அவன் தவறானவர்களாய் மற்றவர்களாய் பழிவாங்கும் முகாங்கிரமாய் அன்றாத்தின்கூட தானாக இறங்கிப்போனான். தவறானவர்களாய் உபதேசிகளுக்கு இருந்தகாரணமென்று அனுபூதியை சமசொகரம் உறுவுமுறையாரும் என்னென்ன கொண்டு இவர்களுக்கு விசேஷமாக முறைப்படுத்துப் பண்ணினார்கள். இதிலால் கோம்கலெமென்று தவறானவர்களாய் பாருது கிறிஸ்துவர்களாய் விழிப்பிச்சாரமாய் மரித்தவனுடைய உறுவுமுறையாரைச்

MORNING STAR.

Jaffna, Thursday, April 8, 1852.

GOD VISITS THE SINS OF PARENTS UPON THEIR CHILDREN.

Many are disposed to deny this. But God declares in the 2d commandment that he visits the iniquities of the fathers upon their children even to the third and fourth generation, as well as shows mercy to the children of the righteous to a thousand generations. In modern times the developments of the great temperance movement have wonderfully illustrated this divine declaration. Many years ago it was neither known nor believed, that the children of drunkards are any more likely to become intemperate, than the children of sober people. But we have in our long life observed some scores of cases most clearly illustrating this great truth. Those who are disposed to deny this should look around them and see it illustrated many other ways. Do not the children of consumptive parents inherit that disease? And are not many other diseases obviously hereditary in families? If parents squander their property by intemperance, or by any other course of criminal indulgence, will not their children suffer, and often very severely in consequence? But we see this especially illustrated among the Tamil people. They are suffering the tremendous evils which come upon them in consequence of the sins of their forefathers for thousands of years. This refers not merely to their corporeal nature, but to their minds and to their character. Their fathers have lived in all the debasing practices of heathenism and their children suffer from this cause. "Adam begat a son in his own likeness." Not merely a natural likeness, but a moral one also, and with all the efforts that can be made to give this people a Christian education, it will be several generations before they will rise in point of moral character, even to the level of the Saxon race.

A few days ago we were urging upon our native assistants the importance of their taking the lead among their countrymen in the great work of moral reform in this province, not merely in abstaining from intoxicating liquors, but also from chewing betel and smoking tobacco. One of them replied, "We are trying, sir very hard, to do all these. But we find it very difficult. We are suffering from the sins of our fathers," and without doubt, he told the truth.

Another case illustrating this great truth came under our own observation, and, as it is rather peculiar, we will relate it. After the birth of the three eldest sons of a family, the father fell into habits of intemperance, being tempted by the fashion of the evil times in which he lived. While thus intemperate, a fourth son was born, who was as robust and active and intelligent as the others,—received an education, and became a lawyer of some eminence. But unfortunately he inherited a strong thirst for intoxicating liquors and for tobacco—became a poor inebriate—reduced a lovely wife and children to beggary and disgrace; and though before his death he became the president of a total abstinence society, yet his constitution was too far undermined to enable him to recover his health, and he sank into an untimely grave, leaving his pious lovely wife, whom he vowed in his youth to cherish and support—leaving her and her children in poverty and disgrace, to sustain themselves by their own efforts, or to depend on the cold charities of the world. The three elder brothers never manifested any inclination to use the poisonous cup. That poor inebriate, dear readers, was our own brother, who, in his youth bid as fair to rise to eminence in his profession and to become an honor and a blessing to his family and to the world as any other member of the family. But what blighted prospects! What suffering and ruin to his family and others followed in the track of sinful indulgence! Do you wonder that we are the warm friends and zealous advocates of total abstinence from all that intoxicates? We are resolved by divine help, to continue to raise our voice of lamentation and warning on this subject till even the poor inebriate shall listen to our calls, and rise from the depths of degradation and misery into which he has fallen, to the dignity of a man—a child of God—an inheritor of the kingdom of heaven.

What a powerful motive is here presented to all pa-

rents who love their children! Do they wish them to be virtuous and happy in time and through eternity? We need not answer the question. They will then flee from sin themselves, and lead lives of purity and virtue, lest God visit the iniquities of the fathers upon their children even to the third and fourth generation. What parent would be willing, when summoned to appear before his judge at the great and final day of reckoning to have his children rise up and accuse him as the author of their ruin?

TEMPERANCE MEETING.

An interesting temperance meeting was held at Wannanpome on the evening of Friday, April 2d, attended by a very large number of natives, who listened with great attention. We give but a brief notice of some of the addresses on the occasion.

Henry Pole, Esq., the Chairman of the meeting, on addressing himself to the gentlemen present, expressed a wish that he might have occasion to say ladies as well as gentlemen, as we should be strengthened and encouraged by their presence.

Mr. Poor, on referring to the introductory remark of the Chairman respecting the ladies, deemed it appropriate to relate an incident that had just then taken place.

As I was leaving home, he observed, having been delayed beyond the appointed hour, a letter from the tappal was put into my hand, which I had no time to read till I found myself comfortably seated in the bandy on my way to this meeting. The letter thus hastily received proves to be no other than a full and highly gratifying response to a communication which I addressed to a lady on this island some five years ago, on the subject of teetotalism.

It would not be allowable for me to read in course and at length the many pertinent and gratifying remarks the letter contains; but risking the consequences of taking undue liberties with so delicate and confidential a trust, many weighty considerations do constrain me to read at least a single short paragraph from my fair correspondent's letter. But best, Mr. Chairman, I should not do full justice in Tamil to the paragraph which I venture to read; I must request the assistance of your interpreter to translate as I read it from the English. The paragraph is as follows:

"For 14 years I regularly took a glass of beer at tiffin and dinner, having been told I ought to do so, as ladies required it in a tropical climate," (while pausing for the interpreter to do his part. "O 'tis too precious to be broken up, give it at once in the English.") I then proceeded "a trial however of the water system for the last four years, convinces me of the erroneousness of this doctrine, as I now enjoy the best of health."

What a noble testimony, Mr. Chairman, is this! How full and free—how unexceptionable—how timely for us—how indeed like a voice from on high, and from the very quarters from which you were earnestly desiring countenance and support. Here you have the presence and support, at least of one lady, though by proxy. In the light of this valued communication, I think I distinctly see a proof and pledge, that a new era is about to be raised on the island, and who, appropriately enlisted, are speedily to come forward to our aid in the laudable enterprise, in which we ourselves are enlisted and pledged. Even now may we begin our rejoicing, in the way of best anticipation, that, as it has happened in other countries,—in this very enterprise, thus the weaker sex have shown themselves to be the stronger, thus it is destined to come to pass in this fair Isle,—and which indeed, as song will have it, is "the fairest isle of the ocean."

Kossuth.—The Washington correspondent of the Boston Recorder, under date of Jan. 17, 1852, thus speaks of this illustrious man:

Kossuth has at length left us, much to the relief of the Austrian and Russian ministers, neither of whom, has "demanded his passports," though sorely irritated at that traitor and rebel doomed by their masters to the gallows, should be honored with triumphal marches in this country. Having bewitched the people here, he has gone to the west to repeat the operation there. Everywhere he sows seeds that find a quick and congenial soil. Whatever be the impression left of the expediency of his doctrines, it is undoubted that his mildness, frankness, simplicity of character, and lofty devotion to the principles he has adopted, have deeply affected all classes. Perhaps the man has not appeared among us, certainly not the foreigner, who has obtained such a control over the public mind. He will kindle a conflagration in the west.

GOD A REWARDER.—Just as the owners of palmyra gardens in this province are from moral and prudential considerations, binding themselves under pains and penalties not to allow the produce of their trees to subservise the purposes of intoxication and the concomitant abominations, "a discovery," has been made in the providence of God—made too by a teetotaler, (see the first article 66 of our last issue) which stamps a new and an increased value upon the whole business of palmyra cultivation.

சேர்ந்துகொண்டு, இந்த இரண்டு உபதேசிகளும் இன்னுள் சிறிது சிறிதுதவர்களும் அவனைக் கொன்றதென்று அவ்வுர் மனிதருத்திடம். அவர்களுக்கே வினோதமாகக் கள்ளமுறைப்பாட்டை ஏற்படுத்திப் பணத்தையுக் கட்டிப் பொய்ச்சாட்சிகளையும் மெத்தக் குட்சமாய் உண்டாக்கினார்கள். இவ்விதமாகக் குற்றஞ்சாற்றப்பட்டவர்களைப்பற்றி மிஸிசிப்பியாவிலுள்ள அதிகக் கலவையெண்ணெய் சிறிதுதவர்க்குப் பெருக்கூட்டாகவிலிந்த கணவனைக்கே குறித்து எல்லாரும் பயத்திருந்தார்கள். ஆனால்வேகேசமாய் ஏற்பட்டிருந்ததேயாலும், அவர்களுக்கே என்செயப்படுமென்று சொல்லுகின்ற பிரயாசம். சாட்சி ஒப்பண்களெல்லாம் பிரண்ணமாய் சேட்டி விளங்கினபோதே, இவர்கள் குரண்களேன்ற அந்த மனவேகையிலேதானே மேற்சொல்லப்பட்ட இரண்டாம் உபதேசியானவன் அந்தணருக்கு யிசியோனாபிராயிருந்த மெலிதர் தோமாவைப்போல் படுத்திருந்த அந்த இடத்திலே தானே கூடப்படுத்திருந்தாரென்றும், அந்நேரம் அவன் குற்றமையிழந்த தன்னுடைய நீத்திரையைக் குடப்பிணித்துல் தான் அவனை அடிபடி விருந்தையேகேசமாய் படுத்திருந்தச் சொன்னதென்றும், சத்தியத்தானே சொல்லக்கூடியதாய் இருந்ததினாலும், மற்றும் அவர்களுடைய ஒப்பணையிலே அசுவை கொண்டதினாலும், அவர்கள்செய்த தூராவசனமுற்றும் வெளித்தப்போயிற்று. ஆகையால், உபதேசிகள் விடுதலையாக, முறைப்பாடுகாரருக்கு அக்கினை கிடைத்தது.

ஆபிரிக்காக்கண்டத்தை ஆராய்ச்சிசெய்கிறவர்களுடைய நன்முயற்சி.

ஆபிரிக்காக்கண்டம் மிகவும் பெரிதாயும், உஷ்ணபூமியாயும், பல பாஷைக்காரரால் கையாடப்பெய்க்கிறதாயும் இருக்கின்றது. இக்காலத்தில் வடதிசையிலும், தென்திசையிலும், உடலோரங்களிலுமுள்ள சில நாடுகள் ஐரோப்பா கண்டத்தோடும் அறியப்பட்டுக்கிறதே அல்லாமல் அதன்மத்தியபூமி இன்னும் காட்சிக்குத் தென்படவில்லை. அத்தகைய கண்டத்திலுள்ள அந்திசையை நோக்கி அடிக்கடி பிராணன்செய்தவர்களில் சிலர் சனங்களுடைய முரிக்கத்திலே கோவையுண்டாக்கினர். சிலர் அந்தப் பூமியிலுள்ள உஷ்ணத்தின் அகோரத்திலும் உயிரைதாள்ச்சியிலும் மாண்டுபோனார்கள். சிலநாடுகளுக்கும் முற்றுக் கல்லிரைக்களும் அவர்களோடே சில உதவியாளர்களும் அந்தக் கண்டத்தில் முன் கண்டறியப்பட்டிருந்த இடங்களைக் கண்டறியப்படி வடதிசையிலும் இறங்கி இப்போது ஏற்கத்தக்க நிலையையான போர் டா என்னும் பெரிய தேசத்திலே சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த வித்தவர்களில் ஒருவன் தன் அளவுக்கு மீறிவின கடுப் பணத்திலும் இறந்துபோனான். மற்றவர்கள் எல்லாரும் சுகமேயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கன் பிராணன்செய்த ஆரம்பம் முதல் கண்டதேசங்களையும், நதிகளையும், மலங்களையும், சனங்களுடைய நிலையங்களையும், தொழில்களையும், மற்றசாரங்களையும் குறித்து ஐரோப்பாக்கண்டத்திலுள்ள தங்கள் சினைகளுக்குக் குடி அறிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தொடக்கியுள்ள பணத்ததைத் தென்திசையெல்லாவரையும் முடிக்கவேண்டுமென்று நல்ல உறுதியுண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கண்டத்திலே அநேகம் பாஷைக்காரர் விக் கிரகாரதவனக்காரராயிருக்கிறார்கள். அவர்களில் அநேகருக்குள்ளே குற்றமைய வழக்கமுண்டு. அநேகம் நாமாயிசம்பொசிக்கிறார்கள். அவ்விடத்தில் மகம்மதியர்க்குத்தான் அநேகம் உண்டு. அவர்களுள் அஞ்சுநின் விக் கிரகாரதவனக்காரராய் யத்தத்தில் தோற்றுப்போனவர்களையும் சிறையாகக் கப்பிக்கப்பட்டவர்களையும் பிராஸில் என்னும் தேசத்திலும், கிப்பா என்னும் தீவிலும் கொண்டு போய் விற்றவருகிறார்கள்.

அந்தக் கண்டத்தில் இப்போது பிராணன்செய்கிற வித்தவர்கள் உலோக உபகரணங்கள் இருக்கிறதிலே தாங்கள் தீர்மானித்ததைச் செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று ஐரோப்பாக்கண்டத்திலுள்ள அமெரிக்காக்கண்டத்திலும் மிகவும் விரும்புகிறார்கள். அவர்களால் கண்டறியப்பட்ட தேசத்தான் ஐரோப்பா அமெரிக்கா என்னும்கண்டத்தாரோடே ஜக்சியமாய்ச் சரக்குகளைக் கொண்டு கோர்த்து யிருக்கவும் அறிமுகமல்லாமல் அவர்கள் அடிமையையாரத்ததை சிறத்தல் செய்யவும் ஏதாவாய் இருக்கிறதெல்லாமல் சிறிதுதவர்க்குப் பொதங்களும் அங்கே பிரவேசித்து அவர்கள் பாஷைக்கேய்க்கற்று அப்பிற் வேதாமத்ததை மொழியாத்துப் பிச்சித்த பணனை, இரட்சணியைப் பொதவையெய்யும் ஏதாவாயிருக்கும்பெற்று நம்மூற்றற்கு இடமுண்டாயிருக்கின்றது. ஆகையால் அவர்களுடைய பிரயாசம் வாய்க்கும்படி கரித்தர் கிரைபெசெய்க்கட்டவர்.

ORGANIZATIONS FOR EDUCATIONAL AND RELIGIOUS PURPOSES.

The object of the present article is to express in few convictions that in furtherance of the object of blishments in this province, the time has come for a new and onward movement in the mission field. I have sought systematically for openings in the lages around us, for the establishment of schools. I have done for the two-fold object of imparting religious instruction to the young; and for enlarging of influence for the more effective preaching of the gospel to the adult population. One of the many cheering signs of labor hitherto pursued, is, almost a knowledge, even by many of the most bigoted of the province, of the existence of but one true God—to whom they readily ascribe all they way learnt of the attributes and perfections of also, that the prevailing system of idol worship only originated in apostasy from this one true God. I stand the test of examination, either in the light of the bar of an enlightened conscience. On this of enlightened acknowledgment, it is, that we upon a new and advanced course of mission labor. In the villages around us, more especially in those schools have long been in successful operation, the first place formally erect a standard of truth in the form of a neat and substantial church, erected to the worship and service of the one true God. I have sent his Son into the world to world but that the world through him might be

be more appropriate, or better commend itself to of the more influential of the native community, as they have been long accustomed to worship by and lords many? they now, in accordance with convictions, make a formal acknowledgment of their relations and obligations to him, and of the reasonableness of learning and II, that they may secure his favor and blessing? villages there are at least a few of the professed of the true God. How can we best sustain them in their prominent to act the part of God's to the truth?

Others, and it may be in the same village, whose emotions and aspirations of soul, are toward the God—and who gave his Son to redeem them; but of the people they do not avow their convictions appointed means for being guided into the way of salvation. How shall these be found out and aided, that they may secure the promised blessing of Christ before men?

After number, almost in every village, have a vague belief from what they have learnt from child-schools, that they ought to leave the abominations and yield obedience to the commands of God. This large and constantly increasing class of the people reached and wrought upon, that they may not be of God in unrighteousness to their own ruin? y, how are the unthinking multitude to be reached, who are governed mainly by the religious practices of their superiors to whom they are in

Our reply to each and all these questions is, that the appointed instrumentalities to the very doors of mass of population, in their respective villages, enlightening and leavening process of the gospel of been long in operation.

Effectually to present what we have in mind, as an onward movement in the mission field, we observe to great account. We now make of the spacious our mission premises, as places of rendezvous for preaching should be no substitute for Christian organizations, to be formed, superintended, and organized by the natives themselves, private aid from missionaries. We would have the better few or many, formally give place for the of Hosts to dwell among them—in the stated aid of the ordinances of his own appointment—orke calculated to secure the ends of his own manifestation of his power and glory, and the temporal welfare of men who will submit to his or governance. "The blessing of the Lord, it maketh e rich, and addeth no sorrow with it."

more particularly 1. We would, that the villagers e, voluntarily offer, and legally secure for the ob- gible site for the erection of a village church, which on £30 to £40. as a part of the appropriate means for awakening obtaining a congregation in the village—the in- e invited to furnish one-half of the expense of the ing either in money, building materials, or labor, in that the other half be furnished for them from artion. on the completion of the church edifice, the public God be commenced and stated services perform- ed by native preachers, catechists, or elders, and oc- by the superintending missionary.

4. In a village where the contemplated organization may exist, the inhabitants will naturally be divided into four classes, who are to be distinctly contemplated, and appropriately dealt with, viz: 1. *Church members*—persons admitted to Christian fellowship on a public profession of their faith in Christ by baptism. 2. *Catechumens* who have publicly renounced idolatry, and who manifest by their attendance on the appointed means of instruction, their wish and intention to join the Christian church. 3. *Acquirers* after religious truth, who evince their interest by contributing in some way to the support of the establishment; and finally, 4. *The villagers* who are not found in either of the three preceding classes, and who, in the outset will ordinarily form the great bulk of population. This very numerous class are indeed the people to be "sought out," and cared for, and to whom our commission emphatically appertains.

5. Whenever a village opens unto the Lord in the manner above specified, there of course should be efficient mission schools for the rising generation of both sexes in their own language—and an English school whenever and wherever the villagers will promptly meet one-half of the expense. And wherever such an organization may exist there should be a *village library*, for the benefit of the first three classes of villagers above specified. Such a library might readily be formed, in the first instance, of books now in readiness to be appropriated to such an object, i.e., copies of the sacred oracles, either entire in one volume, or in ten small volumes—copies of the three series of the J. R. T. Society's publications, both in separate numbers, and in bound volumes—also tract volumes, such as *Prize of Progress*, *Rise and Progress*, &c. A copy of the Morning Star, from the commencement in eleven bound volumes, and copies of standard school books, amounting in all to about 175 separate publications. Such a library might be enlarged from time to time as the inclination and ability of the villagers might dictate. Where such a library exists, a *Bible class*, formed perhaps on the model of the one that has long been in operation at Wannarapilly, might, to great advantage, be established.

In the contemplated village establishments, it is to be expected that the native preachers, catechists, and school teachers, will, in the first instance, be sustained by mission funds, and be to a considerable extent under missionary control; but it must be distinctly understood by all concerned, that in the new measure proposed, it is *fundamental*, that those who enjoy the advantages of the establishment, contribute somewhat to its support. We could not, perhaps, render the community a more important service, than to teach them by appropriate training, that, in the points above specified, they are *well able to stand on the high and honorable ground of self-support*; and that this is a far more excellent way—more profitable to themselves and to their children, than to depend on foreign aid or on charitable institutions.

The natives of the country seem not to know to what an extent they have it in their power to help themselves in these important matters, by bringing into full operation these simple instrumentalities which would vitally affect their present and future well being. We who have long been in the native country with the state and practices of the country, hesitate not to declare our opinion, that if one-half of what is now annually expended in time and money for sustaining idolatry (which on the highest authority is affirmed to be demon worship, and most ruinous to its votaries) would be *devoted liberally* to sustain the institutions of divine revelation—including the requisite establishments for the education of the rising generation of both sexes, and including also the amount of the poll-tax to government.

It would now be in place to state some of the contemplated benefits from the village establishments of the nature we have briefly described; but of this our present limits will not admit.

For the Morning Star.

In the last number of the Star, I read with great pleasure an article headed "A new and important discovery!" and I now write these lines by way of an additional article on the same subject. The introduction of the பண்டிதம் (palmira root) into general use both among Europeans and natives, as well as its exportation to every quarter of the commercial world, will not only tend to enhance the importance of the extensive palmyra groves which are to be seen in every part of this province, but will also give employment to vast numbers among the industrial classes. It is at present somewhat difficult to venture on an exact calculation of the large amount of good which will undoubtedly accrue from this discovery: particularly so as nothing satisfactory is known, (at least to me) of the amount of time, expense and labor which may be saved by the substitution of a grinding mill in the place of the common pestle and mortar. But calculating at the medium rate, and even supposing that the present imperfect process of pounding is continued, no small benefit will follow the discovery made by Mr. Spurling. It will establish the commercial prosperity of the province on a sure basis. It will be a great advantage when such a common (and now not very dear) thing as the palmyra root becomes one of the staple commodities of export from Jaffna. I may resume this matter again.

April 3, 1852.

Yours truly,

JOHANNES.

THE FIRST SIGHT OF A LOCOMOTIVE.—The Bombay Times, speaking of the late introduction of the locomotive on the Bombay railway, and of the emotions excited in the beholders, makes this remark:

"The first feeling of Europeans who had not before seen a locomotive, on observing the monster with its enormous train move off so sweetly and softly that it seemed as if it might have tugged the fort itself without inconvenience, was to take off their hats and cheer—the triumph seemed perfect and complete. The more phlegmatic native first stared in amazement and next gave utterance to the sentiment that it is no wonder that those who could contrive or construct such things have a great name over the world."

The "American Almanac" says there are no less than 217 colleges and professional schools in the United States.

A bad book is a thief of the worst kind.

NATIVE FEMALE EDUCATION, No. 1.

Introductory to a number of articles, in the form of a historical sketch of early efforts for the promotion of female education in our mission field, we deem it appropriate to give some extracts from communications on this subject, which, at different stages of progress, we have had the pleasure to receive from individuals in the highest situations of power and influence in the island.

The object of thus introducing the subject in hand to the readers of the Star, is, (1) to present a *weighty testimony* to the value and importance of native female education, as a prominent branch of mission labor, by those whose position in society and in the government of the island, gives them every opportunity of rightly estimating the bearings of the subject upon the community at large. And (2) to awaken the minds of the native population a fresh impulse for more extensive and more efficient efforts in this department of education, as the appropriate means for native improvement, and national advancement.

The first extract we shall present, is from a communication received from Sir Richard Otley, formerly Chief Justice of the island and written ten years from the time of his first visit to our mission stations. We have great pleasure in having, occasion thus publicly to advert to the name and to the doings of this distinguished philanthropist, inasmuch as in early times, he was truly a "friend in need" to our mission, and in an important sense, the patron of our scientific and theological seminary at Batticotta—certainly as it regards the principal building of the establishment which now bears the name of "Otley Hall." To the erection of this building, he contributed the sum of £100,—and by his presence and influence at the annual examination of the institution during his long residence in the island, he rendered important and timely assistance not to be estimated by pounds and shillings. The letter from which the following is an extract, was addressed to the principal of the seminary, dated Colombo, Nov. 29th, 1828.

MY DEAR SIR:—As I may not be able to visit your stations again previously to my departure from Ceylon, I take the present opportunity of addressing you on several points connected with the system on which you are proceeding, and which I witnessed in operation on the day of your last annual examination." After giving his views on several important matters relating to the seminary at Batticotta, Sir Richard proceeds:

"The next point to which my attention has been directed is the education of females; and your plans and exertions, for the purpose of enlightening their minds and elevating the moral standard amongst them, have met my unqualified approbation, and shall receive, as they have received, my hearty co-operation. They are, it must be confessed, novel, and the difficulty of introducing them has been magnified in consequence of the novelty."

When we consider how much the notions and principles of early youth are likely to be influenced by the character and conduct of mothers—how essentially the happiness and respectability of females depend on the behavior of wives towards their husbands, and of mothers towards their children, as well as the weight and influence in society which one-half of the human race must necessarily possess—and when we further add to this account, the consideration peculiar to the district of Jaffna, that the landed property is principally vested in females, no very great array of arguments can be required to evince the importance of recommending to them that instruction which is necessary to enlighten them, and lead them to the knowledge of true religion. I have only to advise you on this part of the subject, that habits of industry and economy, be recommended and enforced, at the same time that moral and religious education is imparted.

By making the evidences of Christianity a part, and a prominent part of native instruction, the children and particularly those more advanced in years and information, will be taught to give an answer to every one who demands a reason for their change of religion, and change of conduct; and whilst with one hand you are endeavoring to destroy the system of idolatry which now prevails; you will employ the other in erecting a system which shall be built upon the sure foundation of the religion of Jesus Christ. A religion which alone can purify the heart, subvert the disposition and transform the man from the debased and vicious image which he naturally possesses to the image of Him who created him."

(Signed,) RICHARD OTLEY.

A SWARM OF BEES WORTH HIVING.

B patient, B prayerful, B humble, B mild, B wise as a Solon, B meek as a child, B studious, B thoughtful, B loving, B kind, B sure you make matter subservient to mind, B cautious, B prudent, B trustful, B true, B courteous to all men, B friendly with few, B temperate in argument, pleasure and wine, B careful of conduct, of money, of time, B cheerful, B grateful, B hopeful, B firm, B peaceful, benevolent, willing to learn; B courageous, B gentle, B liberal, B just, B aspiring, B humble, because thou art just; B penitent, circumspect, sound in the faith, B active, devoted, B faithful till death; B honest, B holy, transparent, and pure, B dependent, B Christlike, and you'll B secure.

OPERATIONS OF THE MAINE LIQUOR LAW.—A telegraphic despatch, dated Portland, Jan. 24th, says:—"About 40 casks of liquor were seized on board the steamer St. Lawrence, this morning. Arrangements have been made by the Mayor to search every steamboat, and railroad train, arriving from Boston, for smuggled liquor."

SWIFTNESS OF BIRDS.—A vulture can fly at the rate of 150 miles an hour. Wild geese can travel at the rate of 96 miles an hour. The common crow can fly 25 miles, and swallows, 92 miles an hour. It is said that a falcon was discovered at Malta 24 hours after the departure of Henry IV. from Fontainebleau. It is true, this bird must have flown for 24 hours at the rate of 57 miles an hour, not allowing him to rest a moment during the whole time.—*Chamber's Encyclopedia*, vol. 1.

A WEEK'S WORK.

church doors enter in
and, report of sin;
Amen! rest to win.
To your calling go;
To love, defend and foe;
To, anore, No.
To what good you can;
To with God and man;
To lie to a span.
To give way and earn;
To truth, some good thing learn;
To all its return.

DON'T FRET.

Don't fret.
Don't fret.
Don't fret.
Don't fret.
Don't fret.
Don't fret.
Don't fret.
Don't fret.
Don't fret.
Don't fret.

—The expectations of great improvement in
ernment of Siam, which were so liberally in-
in on the accession of their present majesties to
one of that kingdom appear to be in a fair way of
alized. The *Singapore Free Press* of the 30th
brings us two most important documents issue
senior king of a tenor widely different from
blic documents hitherto received from Siam.
sent rulers of that country, who have long been
ed with the American missionaries, and who
ustomed to appreciate European intelligence
once abandoned the policy of exclusiveness so
rused by the Indo-Chinese races, and have
their country to the great community of nations.
a proclamation is probably the most remarka-
merates principles and ideas which would re-
nor on the most liberal of European dynasties.
dislike of the old king to the admission of
aries frequently placed the American mission
difficulty, and effectually prevented them
netrating into the interior. In future, howev-
will be allowed to travel about at pleasure, to
to whomsoever they will, to have their own
and their own cemeteries, and thus in life and
set the people an example of a purer faith,
ntroduce through the length and breadth of the
ennobling truths of Christianity. Already
ve a nucleus upon which to work. The second
of the Karen tribe, which in Burmah has em-
bristianity by thousands, and is rapidly "be-
ing into a nation," resides in Siam, and is ready
to and to accept the gospel. The Siamese
ves are among the least prejudiced of Asiatic
in a few years, the missionaries of the West,
ers of civilization, will have founded a sys-
gressive improvement, which neither mono-
opium will be able to destroy.

Friend of India, Feb. 26, 1852.

H OF A CATECHIST AT TINSKVELLY.—"On t
of his death, about 11 o'clock, he said he
to wash and cleanse himself, and directed
bring him water. When they had brought it,
sed his teeth, washed his face, hands and feet,
r having cleansed his finger-nails, he removed
nents he had on, put on clean ones, and began
as an exhortation to us; but the phlegm in his
as so exceedingly troublesome, that we could
ch a few detached words of what he was say-
rward he clasped his hands and remained
p to heaven. Shortly after, opening his eyes,
aimed: 'Behold, the great ones are coming,
pay my respects; bring me two times.' He
m into his hand, and looking up to heaven,
pray. After which he told us to lay him
He then laid down for the last time, and re-
composed and happy till the moment of his
e."—*Timeliness Mission*, page 165.

IN VIEW OF RELIGIOUS LIBERTY.—Bishop
has been so effectually pressed by Mr. Greeley,
the New York Tribune, that he has come out
his position, as to religious liberty. The sub-
ject is, that it would be very wrong in this coun-
England, to impose any restraints on reli-
gion, because in that case, it would be the Ro-
that would endure the restraints. But in Italy
be wrong not to impose restraints, for there
ism would suffer if Protestants were not re-
—*Puritan Recorder*.

DISTRIBUTION.—Three hundred families were
by a Bible distributor in Cincinnati, who had
ceived him as an angel of light; they would
by the hand, while the tears streamed down
his face, and pour forth the expressions of their grat-
itude. They have often said, that "they had heard
erica is a fine country, and has a good people;
never expected to see such things." He has
nown a foreigner, newly arrived, to refuse a
—*Boston Recorder*.

OVERLAND INTELLIGENCE.

We have London dates to Feb. 24th. The most important
item of news is the resignation of the ministry of which Lord
Russell was head, and the formation of a new one. Lord
Derby being Prime Minister. The names of the other officers
are: Chancellor of the Exchequer, Mr. Disraeli; Home Secre-
tary, Mr. Walpole; Foreign Secretary, Lord Malmesbury;
Colonial Secretary, Sir J. Pakington; Lord Chancellor, Sir
E. Sugden; Lord President, Lord Lonsdale; Lord Privy
Seal, Lord Salisbury; Board of Control, Mr. Herries; Board
of Trade, Mr. Henley; Woods and Forests, Lord J. Manners;
Admiralty, Duke of Northumberland; Postmaster General,
Lord Hardwicke.

Mr. Lydard, whose last cargo of Nineveh antiquities had
just arrived at the British Museum, has been appointed one of
the under secretaries at the foreign office.

FRANCE.—A new "organic decree on the press" ordains
that no periodical, treating of political matters or social eco-
nomy, can be published without the previous authorization of
government, that the unauthorized circulation of foreign jour-
nals is prohibited under penalty of fine and imprisonment; and
that caution money amounting to £2,000 shall be required for
a daily paper.

BRITAIN.—An army augmentation of 5,000 men has been
ordered, and measures are in progress for strengthening all
the national fortifications.

SPAIN.—The queen has recovered from the wound inflicted
by the assassin Merino; but her spirits are much depressed,
and it is said she has only been prevented by the energy
of those around her from resigning a crown which has exposed
her to such dangers.

EARLY RISING.—A talented physician remarks that
"Early rising is the stepping stone to all that is great
and good. Both the mind and the body are invigorated
by the practice, and much valuable time is gained
that is lost to the sluggard. It is the basis upon which
health and wealth are founded. The early morning
is the best period for reflection and study; for it is
then, after refreshing sleep, that the mind is most vig-
orous and calm. The statesman, as well as the mer-
chant, arranges his plans for the coming day, and all
passes smoothly; while he who wastes his morning in
bed loses much of the most valuable commodity in life
—time—which is never regained. Early rising will of-
ten make the poor man rich; the contrary will too often
begrudge the wealthiest. It will do much towards mak-
ing the weak strong; and the reverse will enfeeble
the strongest. Second sleep often produces headache
and languor. There is nothing more true than that—
'He that loses an hour in the morning seeks it in vain
the remainder of the day.' All our great men have
been early risers; for instance—Newton, Franklin,
Wellington, Shakspeare, Milton, Reynolds, Hunter,
Elden and Erskine."

THE SLAVE TRADE.—The vigilance of British cruis-
ers, the treaties effected with native chiefs, the pro-
gress of the colony of Liberia, the co-operation of the
Portuguese authorities, and the friendly assistance of
the French and American officers, may be said to
have extinguished the slave trade of western Africa
as far as the line; and in the course of some eight or
ten months, it has been well-nigh destroyed on the
coast of Brazil, by the combined operations of the
Brazilian government and the British cruisers—not
more than half as many slaves having been introduced
into Brazil in 1850 as in former years, and very few
having been brought in, the first quarter of the present
year. Brazil and England are now happily co-operat-
ing for the extinction of the traffic.

A man may be great by chance, but never good by
chance.

WEBSTER'S DICTIONARY.

A NEW lot of this celebrated and invaluable Dic-
tionary of the English Language, just received
and for sale at £1.10, plain binding; extra Russia,
£1.16.6. Apply to the subscriber, at the American
Mission Depository. T. S. BURNELL.

Maney, March 25, 1852.

ENGLISH AND TAMIL DICTIONARY.

New Edition.

THE number of pages is 970, an increase over the
first edition of 139. It also contains nearly 9,000
additional English words, and about 4,500 extra signifi-
cations and uses of words, and is believed in many re-
spects to be a great improvement upon the first edi-
tion. Notwithstanding its great superiority, it will be
sold at the same rate as the first edition, varying ac-
cording to style of binding. Price in plain binding
13s; half Russia 13s. 6d.; whole Russia 16s. For sale
at the American Mission Depository.

Maney, March 25, 1852.

T. S. BURNELL.

FISCAL'S SALE.

In the District Court of Jaffna, Ramen chitty, Co-partner
of Lathemanan chitty of Carycoody, now at
Vannarpone, Plaintiff, No. 3596, vs.
Maganer Moorogasen, his wife Sivagampulle, his son
Narasayen and Modelianachen, widow of Magan-
ner all of Atchuvally Pattamney, Defendants.

NOTICE is hereby given that on Thursday the 29th,
and Friday the 30th day of April next, at 11 o'clock
in the forenoon, will be sold at the premises,
the following lands, the property of the Defendants:
The following lands will be sold on the 29th of the

1st and 2d Defendants, situated at Atchuvally south,
and registered in the Thombo on the name of Natch-
en, wife of Poother.

A land called Manien simah, in extent 90 lachams
varrago culture, with well, palmirah trees, illopo
trees, and plantations, bounded on the east by lane,
on the north and west by the limit of Atchuvally north,
and on the south by Vairavial and others and lane.

Registered in the Thombo on the name of Valli-
natchen, wife of Kathergamer, and others.

A land called Keeranampattay Pitchovilay and other
parcels garden, in extent 40 lachams varrago culture,
with wells, bounded on the east by lane, on the north
by Kanavathy and others, on the west by Katherga-
mer and others, and on the south by Vaireven and
others.

Of the 4th Defendant, registered in the Thombo on
the name of Vallinatchen, wife of Kathergamer.

A Paddy field called Mookarriantalo vayal, in ex-
tent 25 lachams paddy culture, bounded on the east by
Murgasen and others, on the north by Navasivayam
and others, on the west by Modelianatchen and others,
and on the south by Navasivayam and others.

Of the 1st Defendant, registered in the Thombo on
the name of Poother Soorien.

A land called Karunkaly kadoo, in extent 150 la-
chams varrago culture, with wells, bounded on the
east by Kathergamer and others, on the north by Tem-
ple street, Katargaser and others, on the west by road
leading to Neelavarre, and on the south by Sidemp-
rapulle and others.

The following land will be sold on the 30th.

Of the 3d Defendant, situated at Pattamney, regis-
tered in the Thombo on the name of Koomaren Valen
and others, and Perian Kanthen and others.

A paddy field called Vattoomarentha vayal, in ex-
tent 50 lachams, paddy culture, bounded on the east
by Mariatchy and others, on the north by Perian
and others, on the west by Navasivayen and others, and
on the south by the limit of Atchuvally north.

Of the 1st Defendant, situated at Atchuvally north,
registered in the Thombo on the name of Kathierasy,
wife of Somen.

A land called Kodamanderienode, in extent 10 la-
chams and 8½ coolies varrago culture, bounded on the
east by Teyvane and others, on the north by Comara-
swamy and others, on the west by Sinnatanby and
others, and on the south by Kathergamer and others.

F. W. GISBORNE, Deputy Fiscal.

Fiscal's Office, Jaffna, March 25, 1852.

1p

FISCAL'S SALE.

In the District Court of Jaffna, Moogappa chitty, Co-
partner of Mayappa chitty Ramanathen chitty of Van-
narpone, Plaintiff, No. 4587, vs.

1. Arripattener chitty Arumugam chitty and his wife,
2. Pannatchy of Vannarpone, Defendants.

NOTICE is hereby given that on Friday, the 30th
day of April next, at 11 o'clock in the forenoon,
will be sold at the premises, the following lands, the
property of the 1st defendant.

Situate at Vannarpone east, and registered in the
Thombo on the name of Justin Vanderspar—a land
called Pungoninda Ooppookolam tallemaddey with
well and plantations, in extent 10 lachams varrago
culture, and 5 lachams of paddy culture, bounded on the
east and north by the heirs of the late Arumugam
chittiar, on the west by the heirs of the late Arumo-
gam chittiar and others, and on the south by Vir-
mattu and others.

Registered in the Thombo on the name of Justin
Vanderspar and Periar Sinnatunby—a land called Pung-
oninda Ooppookolam karrey, in extent 46 lachams
paddy culture.

Registered in Thombo on the name of Sittambelam
Katherasy—a land called Pungoninda Ooppookolam
karrey, in extent 7 lachams varrago culture, bounded
on the east by the heirs of the late Arumugam chitty
and others, on the north by Vairupulle and others, on
the west by Eregunathan and tank, and on the south
by Canthappaseeren and others.

F. W. GISBORNE, Deputy Fiscal.

Fiscal's Office, Jaffna, March 27, 1852.

1p

FISCAL'S SALE.

In the District Court of Jaffna, Velaiter Venasimthy
of Vannarpone, Plaintiff, No. 5084, vs.
Arripattener chittiar Arumugam chitty of Vannarpone,
Defendant.

NOTICE is hereby given that on Wednesday the
28th day of April, 1852, at 11 o'clock in the fore-
noon, will be sold at the premises, the following land,
the property of the said Defendant.

Situate at Vannarpone east and registered in the
Thombo on the name of Yanamm, wife of Tanapa-
chitty and others—a land called Aninjilay with a
go-down, well, and plantations, in extent 7½ lachams
of varrago culture, bounded on the east by lane, on the
north by Ramalingam, on the west by road, and on the
south by the grand bazar and lane.

F. W. GISBORNE, Deputy Fiscal.

Fiscal's office, Jaffna, March 25, 1852.

1p